

[H. P. Clausen]

her, og samtidig byde kulturministeren velkommen på den nye post.

Det er naturligvis med spænding, jeg har ventet på, hvordan kulturministerens kommentar til SF's forslag om en revision af musikloven i så tæt overensstemmelse med Statens Musikråds forslag ville være. For det vil jo betyde en vækst i bevillingerne over de 3 år, der er foreslået, fra ca. 97 mio. kr. til ca. 170 mio. kr. Jeg var spændt på, om kulturministeren ville acceptere det, for dermed var jo en tredjedel af den 50 pct.s forhøjelse af samtlige kulturbevillinger brændt af alene på musikområdet. Så jeg er tilfreds med, at kulturministeren har sagt, at der kommer et udspil fra regeringen, som vi kan tage stilling til, og som formentlig – forhåbentlig – vil indeholde en mere afbalanceret vurdering af rytme, af penge, og penge i forhold til andre områder både inden for kulturen og inden for det samlede offentlige budget.

Jeg vil gerne meget tydeligt sige, at Det Konservative Folkeparti lægger stor vægt på, at musiklivet i al sin bredde kan udvikle sig her i landet. Det er jo et væsentligt element, det er vi enige om, og vi har også i tidligere tider støttet en fastlæggelse af rimelige rammer for væksten i musikaktiviteterne, som jo aldrig har været større i dette land, end de er i disse år. Det gælder både udøvelse af musik og publikums muligheder for at høre og tilegne sig musikken. Jeg får lyst til at sige, at for musikken gælder jo det i forhold til andre områder, der har været talt så meget om i de sidste måneder, at det kan være lige så morsomt at deltage i som at lytte til musikken.

Vor interesse førte jo faktisk også til, at musikområdet under de tidligere regeringer fik en positiv særbehandling; der var en højere bevilningsøgningstakt end på andre områder af kulturen. Men vi vil ikke være med til – og det er derfor, jeg er glad for kulturministerens melding om, at der kommer et regeringsudspil – at lovgive på den måde, som SF's forslag her lægger op til. Vi vil ikke være med til at lovgive for et enkelt kulturområde alene på områdets egne præmisser uden sammenhæng med resten af kulturbevillingerne.

Jeg kan sige til hr. Søren Hansen, at spørgsmålet om bredden af en mulig vedtagelse af en kommende revision af musikloven vil afhænge af, på hvilke vilkår – økonomisk og indholds-

mæssigt – vi kan mødes, når den tid kommer. Vi vil have besked om, hvor pengene skal findes, vi ønsker garanti for, at finansieringen af det, der vedtages, kan holdes inden for en stram offentlig udgiftsramme, og vi vil under ingen omstændigheder være med til punktvis at lovgive og foregribe et skred i den offentlige udgiftspolitik efter 1993-finanslovens udløb.

Der er mange gode elementer i Musikrådets ønskeliste, som jeg vil kalde den, og jeg kan også støtte de overvejelser, som kulturministeren har gjort sig om, at vi må se på landsdelsorkestrene samtidig. Jeg så også gerne, at vi fik drøftet konservatoriernes situation og fremtid, og jeg er helt åben over for og finder det rimeligt, at vi diskuterer balancen mellem bundne og frie midler. Det er en alvorlig ting, at de frie midler løbende spises op – om jeg så må sige – af de bundne midlers vækst. Men der er, som jeg sagde, gode ting på ønskesedlen, som vi gerne drøfter.

Jeg synes også, der er rigeligt med formynderi indbygget i kravene om repertoiresammensætning og andet, bl.a. Orkesterudvalgets kvoteovervejelser med hensyn til moderne musik. Jeg har ikke noget imod moderne musik, men jeg har så megen tillid til orkestrene og de musikalske sagkyndige her i landet, at jeg nok tror, de på egen hånd kan sammensætte kvalitet, repertoire, ønsker og udspil.

Der er meget, vi gerne vil tale om, men altså ikke på det i dag givne grundlag. Vi vil afvente et kvalificeret udspil fra kulturministeren og ikke lovgive for en autonom republik på en autonom republiks præmisser inden for det kulturelle landkort. Et udspil, som vi venter tager hensyn til balancen mellem de øvrige kulturbevillinger, et udspil, der viser, hvor man kan finde penge – det er vi parat til at se på.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare ganske kort spørge den konservative ordfører: Jeg kan forstå, at det var sådan et halvt plus, vi her fik vedrørende beslutningsforslaget. Jeg vil gerne høre, om den manglende del af plusset skal tages som udtryk for, at den konservative gruppe tager afstand fra de udtalelser, den tidligere kulturminister, fru Grethe Rostbøll, er kommet med, hvor hun klart siger, at hun har fået grønt lys fra sin gruppe til at formulere et lovforslag om æn-